

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

*Die zijnen mond bewaart, behoudt zijne ziel; maar voor hem
is verstoring, die zijne lippen wijd opendoet.*

SPREUKEN 13 : 3.

No. 6.

15 Maart 1910.

15de Jaargang.

DE ZIEL VAN DEN MENSCH.

Sir Oliver Lodge is een van de voornaamste wetenschappelijke mannen van dezen tijd. Hij gelooft ook in een Opperwezen en in de leeringen der Schriften met betrekking tot de onsterfelijkheid van den mensch. Een van zijn laatste boeken spreekt over „De Mensch en het Heelal”. — Man and the Universe. Een schrijver in „Great Thoughts” geeft een overzicht van dit werk, en de volgende aanhalingen zijn daaruit overgenomen. Uit het navolgende zal blijken, dat de opvattingen van dezen wetenschappelijken man op vele punten met de leeringen van den profeet Joseph Smith overeenstemmen, over de groote vraagstukken van God en mensch:

„Met betrekking tot den mensch en zijne verstandhouding tot het heelal, verklaart onze schrijver, dat niemand die eenig begrip heeft, zelfs in zeer geringe mate, van de uitgestrektheid van het heelal, kan veronderstellen, dat de mensch het hoogste schepsel is. Voor de ouden was de aarde het middelpunt van het heelal, de wereld waartoe al het andere behoorde. Voor ons is de aarde een bol door de ruimte vliegende met een snelheid van negentien millioen mijlen per seconde — één van een familie, het zonnestelsel, kleiner dan de meeste anderen, grooter dan sommigen, wentelende om de groote bol van vuur, die haar voorziet van licht en levenskracht, en die vurige hemelbol is slechts één van een ontelbaar aantal van gelijksoortige zonnen, door de ruimte verspreid. Lord Kelvin schatte dat er omtrent duizend millioen van zulke zonnen binnen het bereik van de sterkste telescoop zijn en ieder van die zonnen is het middelpunt van een zonnestelsel.

De mensch schijnt dus als een blad in het onbegrensde bosch der schepping, een druppel in een onmetelijke zee, een zandkorrel op een onbegrensden oever.

Maar niettegenstaande zijne schijnbare onbelangrijkheid, te midden van die groote hoeveelheid van dingen, is de mensch niet versmaad of vergeten, maar het voorwerp van Goddelijke aandacht.

Het ware begrip van God is niet dat van een Wezen buiten het heelal of boven den strijd en ellende daarvan. Het is dat van een God die bemint, verlangt, smart heeft en ernstig bedroefd is over den opstand, onverschilligheid en ondankbaarheid der met een vrijen wil begaafde wezens, door Hem in het aanzijn geroepen en onderhouden door Zijne onafgebroken voorzienigheid.

De mensch heeft zichzelf niet het aanzijn gegeven, zegt Sir Oliver, noch kan hij, zonder hulp, bestaan blijven of iets volbrengen. Er is zekerlijk een Macht in het heelal ver boven ons begrip verheven, en wij vertrouwen en gelooven, dat het een Goede en Liefhebbende Macht is, bekwaam en gewillig ons en alle schepselen te helpen, en ons met wijsheid te leiden, zonder nadeel voor onzen, door God geschonken, vrijen wil. Deze Liefde omringt ons ieder oogenblik; daarin leven wij en hebben ons werkelijk bestaan; zij is de oorzaak van vreugde, liefde en schoonheid, en wij noemen het de liefde van God. Die liefde onderhoudt en maakt vruchtbaar alle werelden, en kan een menigvuldigheid van vormen aannemen, maar de geest en hoogere meening daarvan, zijn in het bijzonder geopenbaard aan de bewoners op deze planeet, in de gedaante van een Goddelijk-menschelijk volmaakt leven, het leven van Jezus Christus, door wiens geest en levenden invloed het geslacht der menschen mag hopen tot hoogten op te klimmen, welke nu onbereikbaar zijn **

Als wij de onophoudelijke veranderingen der atomen van het menschelijk lichaam en der hersenen beschouwen, veranderingen die ons in werkelijkheid ieder paar jaren een nieuw lichaam geven, en dan het feit in aanmerking nemen van onze ongeschonden persoonlijkheid, met al zijn herinneringen en ontdekkingen, dan worden wij overtuigd, dat er een blijvende ver-tegenwoordiger daarin moet zijn, welke niet stoffelijk is — welke in waarheid de ziel is.

Maar, verder, er is dit in het oog vallend verschil tusschen het groeien van het lichaam en het groeien der ziel. Het lichaam houdt op met groeien na verloop van eenige jaren, en wordt ten slotte zwakker en vervalt. Maar wij zien zeer dikwijls in menschen, dat verstand en ziel voortgaan met groeien tot op het einde van hun lichamelijk leven. Al de verstandelijke en geestelijke zin-

tuigen breiden zich uit en versterken tot op een leeftijd van vijftig, zestig of zeventig jaren. Er schijnt geen reden te zijn waarom deze wondervolle groei ooit zou ophouden. De lichamelijke organen, waardoor de in gevangenschap gehouden geest nu werkt, kunnen vergaan, terwijl de geest zelf frisch en krachtig is.

De ziel is dat beheerschende en besturende beginsel hetwelk verantwoordelijk is voor onze persoonlijke uitdrukking, zeg Sir Oliver, en voor de samenstelling van het lichaam, onder beperkingen van natuurlijke toestanden en voorgeslacht.

In haar hoogere ontwikkeling omvat zij ook gevoel, intelligentie en wil, en is de voorraadschuur van verstandelijke onderzanding. Het lichaam is haar instrument of orgaan, waardoor zij bekwaam is natuurlijke indrukken te ontvangen en over te brengen, en te beïnvloeden en beïnvloed te worden door stof en levenskracht.

Als het lichaam dood is, dan wordt de geest daarom voor het natuurlijk oog onzichtbaar; als het lichaam beschadigd is, dan worden de verrichtingen van den geest belemmerd en zijne zinnelijk waarneembare terugwerking wordt zwak en onvoldoende. Daardoor is ontstaan de algemeene verkeerde opvatting, dat de ziel van een verslagen persoon, of van een kreupele of lamme, vernietigd of verminkt is; terwijl alleen het instrument waardoor de geest zich manifesteerde getroffen is.

. . . . Zekerlijk, er is in dit opzicht een overeenstemming in het geheele heelal, en een verwantschap tusschen mensch en God: Hoort de verheven ontboezeming van Carlyle:

„Wat dan is de mensch! Wat dan is de mensch!

Hij verblijft slechts voor een uur, en vergaat tot stof. Doch in het wezen en in de werking van een waarachtig mensch, is er alreeds een zeker iets — als alle geloof vanaf het begin een zekerheid geeft — dat niet behoort tot dit woeste gebied des doods van den Tijd, dat over Tijd zegepraalt, en *is*, en zijn zal, wanneer Tijd niet meer wezen zal.”

Liahona.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

Op Zondag 27 Maart zal de halfjaarlijksche Groningsche Conferentie gehouden worden. Er zullen drie samenkomsten gehouden worden in het gewone vergaderlokaal, Schoolstraat 6, Groningen, des morgens ten 10 uur, des namiddags ten 2 en des avonds ten 6 uur. Op Maandag 28 Maart zal er een vergadering te Leeuwarden worden gehouden in het gewone vergaderlokaal, Gijsbert Japicxstraat 33, des avonds ten 7 uur.

De zendelingen, heiligen en vrienden worden vriendelijk uitgenoodigd deze samenkomsten bij te wonen.

HET BOEK VAN MORMON.

Hoe meer men het Boek van Mormon bestudeerd, des te meer bewijzen zal men vinden voor de echtheid daarvan. Vooral een studie van de geschiedenis, zeden en gewoonten der Amerikaansche Indianen en van de opgravingen in Amerika gedaan, zullen vele heldere bewijzen leveren, dat de inhoud van het Boek van Mormon daar mede in overeenstemming is. Wij willen enkele gezegden van schrijvers aanhalen met betrekking tot dit onderwerp.

Het Boek van Mormon verklaart, dat een man Jared genaamd en andere personen, ten tijde van de verwarring der talen, naar Amerika zijn gegaan. Welnu Josephus, de Joodsche geschiedschrijver, sprekende over de gebeurtenissen van den tijd van de verspreiding van den toren van Babel zegt:

„Daarna werden zij over het land verspreid, vanwege hunne talen, en gingen in koloniën overal heen, en elke kolonie nam bezit van dat land waar zij zich nederzetten, en waarheen hun God leidde; zoodat het geheele land met hen gevuld was, beide het binnenland en aan de zeeplaatsen.

Daar waren sommigen, welke eveneens in schepen over de zee gingen, en de eilanden bewoonden.” Antiquiteiten der Joden, Boek 1 hoofdstuk 5.

Deze aanhaling zegt ons duidelijk, dat er ook sommigen in schepen over zee gingen, dat God het volk leidde en men zich in koloniën overal vestigden. Hetgeen het Boek van Mormon daarvan zegt, kon niet duidelijker gezegd worden, en kan onmogelijk door Joseph Smith of zijne vrienden verzonnen zijn, aangezien het zoo nauwkeurig met het gezegde van Josephus overeenstemt.

De volgende aanhaling is van veel beteekenis:

„Een van de kunsten welke de bouwers van Babel kenden, was die van gebakken steen te maken. Deze kunst was eveneens bekend aan het volk welke de werken in het Westen bouwden. De kennis van koper was bekend aan het volk van de vlakten van Shinear; want Noach moet hun dat medegedeeld hebben, daar hij honderd en vijftig jaar onder hen na den zondvloed leefde. Ook koper was aan de menschen bekend welke voor den zondvloed leefden. Koper was eveneens bekend aan de stichters van de westersche monumenten. IJzer was bekend aan de menschen die voor den zondvloed leefden. Het was ook bekend aan de ouden van het Westen. Nochtans is het bekend, dat slechts zeer weinig ijzer onder hen was, daar slechts zeer weinige ontdekkingen daarvan in hunne werken hebben plaats gehad; en

vanwege deze redenen, komen wij tot het besluit, dat zij zeer spoedig na de verstrooiing tot dit land kwamen." Amerikaansche antiquiteiten, door Priest 1833.

Het volgende is van Ds. D. Lonry, opgenomen in Schoolcrafts „Ethnological Researches”, Boek 3, uitgegeven in 1853.

„Voor oogen houdende het beste licht en de informatie, welke ik in staat ben te verzamelen ten opzichte van dit onderwerp, zoo is mijne gedachte, dat de vroegste inwoners van Amerika de nakomelingen van Cham, de jongste zoon van Noach waren; en dat de eerste nederzetting kort na de verwarring der talen ten tijde van den torenbouw van Babel, plaats had.

Mozes vertelt ons aangaande dat tijdperk, dat de Heere het volk over de gansche aarde verstrooide. Gen. 11 : 8, 9. Amerika, dus, overeenkomstig met dat gedeelte der heilige geschiedenis, was te dien tijd wederom door den mensch bewoond; want de schrijver kan met de woorden „de gansche aarde” niet de helft daarvan bedoeld hebben”.

Het Boek van Mormon zegt verder, dat de nakomelingen dezer eerste volksplanting allen zijn omgekomen. Een correspondent van den St. Louis (Missouri) Globe-Democrat, schrijvende van Tombstone, Arizona, in 1895, zegt :

„De merkwaardige rotsen en rotsblokken met vreemde symbolen en figuren in hen, welke door de voorgeschiedkundige geslachten van Arizona nagelaten zijn, zijn de oorzaak van veel bespreking onder diegenen geweest, die ze gezien hebben, ten opzichte van de vraag wie die oude hieroglyphmakers waren. De verslagen op die rotsen moeten in drie verschillende soorten verdeeld worden, welke zooals gedacht wordt door twee verschillende geslachten gemaakt zijn. Het eerste, of het zeer oude geslacht, heeft verslagen op de rotsen gelaten, welke in sommige gevallen alleenlijk zinnebeeldig van aard zijn, en in andere gevallen van afbeeldselen en symbolen samengesteld. Het laatste geslacht, hetwelk kwam nadat het eerste geslacht vernietigd was, maakte slechts ruwe voorstellingen van dieren, vogels of kruipende dieren, gebruikende geen symbolen of samenstelling van lijnen.”

Wij zien hier, dat hetgeen in het Boek van Mormon gezegd wordt, in overeenstemming is met het hier boven aangehaalde, dat het eerste geslacht vernietigd was.

Professor Waterman van Boston, zeide in een lezing te Boston, in 1849 gehouden, het volgende, over de voorvaderen der Amerikaansche Indianen :

„Wanneer en vanwaar kwamen zij? Albert Galatin, een van de diepzinnigste taalgeleerden kwam tot de conclusie, dat in

zooverre als de taal eenige gids is, zoo kan de tijd van hun aankomst niet lang na de verstrooïing van de menschelijke familie geweest zijn. Dr. Morton, na series van onderzoekingen van vele van de menschelijke overblijfselen welke in de grafheuvelen gevonden zijn, besloot dat zij minstens van 2000 tot 3000 jaren terug dagteekenen. Het is niet wel denkbaar, dat de geheele familie waartoe zij behoorden met hen kwam, daar zij slechts vertegenwoordigers waren van een volk, dat nog in de oude wereld bestond, of welke sedert den tijd dat zij emigreerden vernietigd waren. Dit volk kan niet in Afrika geschapen zijn, want de inwoners daarvan zijn geheel verschillend met die van Amerika, noch in Europa, hetwelk zonder een oorspronkelijk volk was, dat met de Amerikaansche stammen overeenstemden, dus tot Azië alleen kunnen wij voor den oorsprong der Amerikaansche Indianen zien”.

Wij zien, dat het Boek van Mormon niet op enkel gissingen gegrond is en hetgeen daarin vermeld is met de opinie van wetenschappelijke mannen overeenstemt. Hetgeen wij hier aanhaalden is door die mannen gezegd en geschreven, nadat het Boek van Mormon was verschenen en is daarom van grooter waarde. Dit zijn maar enkele aanhalingen met betrekking tot de herkomst der eerste volksplanting.

CORRESPONDENTIE.

Broeder en zuster M. J. de Rijke, voorheen te Dordrecht wonende, maar nu te Ogden City, Utah, schrijven ons :

„Wij maken het best, en gaan ons al beter thuis gevoelen dan voorheen. Wij zien altijd verlangend naar „De Ster” uit.”

Ouderling Cornelis van der Does, een Nederlander die als zendeling in Chicago werkt, schreef ons een uitvoerigen brief, waaraan wij het volgende ontleenen :

„Gedurende de laatste zes weken werk ik onder de Hollanders in deze stad. Ik kan zeggen, dat ik in zekere mate succes heb gehad, en sommige families zijn aan het onderzoeken. Het is moeilijk om de Hollanders te vinden, daar er zoo wat dertigduizend in de stad zijn, die natuurlijk door de geheele stad verspreid zijn. Ik verwacht binnen een maand een Hollandsche vergadering te kunnen houden te Roseland, in het zuidelijk gedeelte der stad, alwaar ik ga arbeiden. Er zijn aldaar vijf Hollandsche kerken.”

Wij voegen hier aan toe, dat Nederlandsche boeken en trakaten van hier naar Chicago gezonden zijn, om onder de Nederlanders aldaar te verspreiden.

NEDERLANDSCHE WELVAART.

Gaat Nederland vooruit! Daarover schrijft professor Verrijn Stuart van Groningen in een boek, dat verschijnt bij gelegenheid van de Brusselsche Tentoonstelling. In vele gevallen wordt die vraag met „ja” beantwoord.

Daar is in de eerste plaats het feit, dat we veel minder sterven dan vroeger. In ruim 60 jaar tijd, van 1840—'49 tot 1908 is het jaarlijksch gemiddelde sterftecijfer over de geheele bevolking per 1000 gedaald van ruim 26 op 15. De daling is regelmatig. In hoeverre daaruit nu toenemende welvaart blijkt, vraagt de wellicht niet staathuishoudkundig geschoolde lezer? Het is, zegt de schrijver, omdat het leven der menschen veel minder dan vroeger afhankelijk blijkt van „veranderlijke invloeden van jaargetijden (klimaat) en conjunctuur”. Deze sterke teruggang van het sterftecijfer is, zegt de schrijver, de meest algemeene aanwijzing dat „de voorziening in levensbehoeften der bevolking op breedere schaal verzekerd is.” De gemiddelde duur van het leven is in de 20 jaar tusschen 1870—'79 en 1890—'99 met ongeveer een drie kwart jaar toegenomen voor die eenmaal veertig jaar hebben bereikt.

Een ander bewijs van onze toenemende welvaart is gelegen in de toenemende gemiddelde lichaamslengte. Niet alleen leven we langer doch we worden ook langer. Het blijkt uit de meeting van de miliciens. In 1863 waren van elke 100 miliciens nog 57 beneden de 159 centimeter. In 1908 slechts 8. In 1863 waren er van de 100 miliciens slechts 23 die 170 centimeter en daarboven bereikten, in 1908 waren er 46 op elke honderd. Deze lange miliciens waren, herinnert de schrijver, volstrekt niet uit hun kracht gegroeid. Er werden in 1900 tot 1904 percentsgewijze nog minder voor den dienst afgekeurd dan in 1875—'79. Deze toegenomen lichaamslengte is waarschijnlijk te danken, zegt de schrijver, aan de verbeterde volksvoeding. Niet enkel van tarwe, rogge, aardappelen en rijst is het verbruik per hoofd der bevolking toegenomen. Maar ook, zegt de schrijver, „wat men bijna als weeldeartikelen zou kunnen beschouwen: vleesch, koffie, thee, tabak, krenten”. Enkel voor het suikerverbruik geeft de schrijver de cijfers van den laatsten tijd, die inderdaad op een sterke toeneming wijzen, van 8 K. G. per hoofd der bevolking in 1887—1891 tot ruim 14 K. G. in 1908.

Nederlander.

Luister niet als men over u spreekt, want dan hebt gij twee kwade kansen: boos of trotsch te worden.

EEN WETENSCHAPPELIJK FEIT.

Soms hoort men lezers die goed onderricht zijn, tegenwerpingen maken tegen het verslag der schepping zoo als het door Mozes gegeven is, omdat het voorgeeft, dat het licht bestond alvorens de zon of maan in het uitspansel verschenen. Zij nemen niet in overweging, dat de aarde ongetwijfeld licht had alvorens de lichten aan den hemel van de oppervlakte der aarde gezien konden worden.

De planeet Venus echter is een voorbeeld van deze waarheid. Die glinsterende ster is haar glans verschuldigd, zoo zeggen ons de sterrenkundigen, aan het feit, dat haar dampkring altijd met wolken gevuld is. Haar oppervlakte is waarschijnlijk zoo heet, dat het water in groote hoeveelheden verdampt en de lucht met dikke mist vervuld is. Als een gevolg daarvan kunnen zon, maan noch sterren aan de oppervlakte van die planeet gezien worden, alhoewel het zoo licht moet wezen als op aarde op eenen bewolkten dag. Venus is dan nu in een staat van ontwikkeling waar in zij geen „teekenen” heeft, waar bij dagen, jaargetijden of jaren geteld kunnen worden. De heer Garnett P. Serviss vestigt de aandacht op dat feit. Als sterrenkundigen juist zijn, zegt hij, in het beweren, dat de wondervolle glans van Venus veroorzaakt wordt, doordat zij een dampkring heeft die voortdurend met wolken gevuld is, dan moet zij een wereld zijn zonder tijd — er kan daar ten minste geen bepaling van tijd zijn zooals wij dat hier hebben. Ons groote eerste uurwerk is de aarde, om haar as wentelende. Als wij de zon en sterren niet konden zien van wege de wolken, dan zouden wij niet weten, dat de aarde wentelt, en er zou geen maatstaf zijn volgens welke wij onze uurwerken konden stellen en regelen. En in waarheid zouden wij misschien geen uurwerken hebben.

Er konden geen uren en minuten zijn, want dat zijn de juiste verdeelingen van een volkomen dag, gebaseerd op waarnemingen des hemels welke voor ons onmogelijk zouden zijn.

Dit is juist de toestand waarin de aarde was gedurende haar eerste staat van ontwikkeling. Haar dampkring was gevuld met damp, en niet alvorens het vierde scheppings-tijdperk werden de hemelsche lichtdragers van de aarde zichtbaar. Niet eer dan toen was het mogelijk, om den tijd te meten zooals wij nu doen. Deze hemelsche lichten werden op den vierden „dag” niet in werkelijkheid geschapen. Mozes zegt dat niet. Op dien dag werden zij zichtbaar aan het uitspansel des hemels, „om scheiding te maken tusschen den dag en tusschen den nacht”, en om te zijn „tot teekenen en tot gezette tijden, en tot dagen en jaren”. Mozes vermeldt een wetenschappelijk feit.

Des. News.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
B. G. THATCHER.

Assistent:
Wm. J. DE BRIJ.

HET DUIZENDJARIG RIJK.

De Heiligen der laatste Dagen gelooven in het duizendjarig vreedrijk op aarde. Soms wordt dit ook „Millennium” of „Chiliasme”, genoemd en de personen die daar in gelooven „Chiliassten”. Ook onder de leden van andere kerkgenootschappen zijn er die daar in gelooven, maar er zijn ook Christenen die deze leer bestrijden. Aangezien het een zeer gewichtig onderwerp is, zullen wij in het kort daarover spreken.

De Heilige der laatste Dagen verstaan onder het duizendjarig rijk, een tijdperk van duizend jaren, het zevende tijdperk van duizend jaren sedert de schepping van Adam, en dat tijdperk zal een tijd van vrede zijn op aarde en aanvangen met de wederkomst des Heeren. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen is met betrekking tot dit beginsel niet alleen afhankelijk van den Bijbel, want ook in het Boek van Mormon wordt daarover gesproken, en ook in de openbaringen in deze dagen gegeven wordt duidelijk van hetzelfde onderwerp melding gemaakt. Aangezien de bestrijders van dit beginsel gewoonlijk niet in het Boek van Mormon of in nieuwe openbaringen gelooven, zullen wij eenige bewijzen uit den Bijbel aanhalen.

Dat Jezus op aarde zal wederkomen wordt dikwijls in den Bijbel vermeld, en het is duidelijk, dat Hij niet zal komen, om weder vervolgd, bestreden en gedood te worden als voorheen, maar om als Heer der heeren en Koning der koningen te regeeren; en zijn regeering kan niet anders zijn dan een regeering van vrede, recht en gerechtigheid. Maar er zijn ook duidelijke bewijzen in den Bijbel aanwzig. Wij lezen in Openbaring 20, dat satan gegrepen en gebonden werd en gedurende duizend jaren de volken niet meer verleiden zal, maar dan zal hij een kleinen tijd ontbonden worden. Welnu het machteloos maken van satan voor duizend jaren zal van zeer veel invloed zijn op den toestand van de wereld. In vers vier van dat hoofdstuk lezen wij, dat er bij den aanvang van die duizend jaren een opstanding zijn zal, en zij die daaraan deel hebben zullen gedurende „de duizend jaren” als koningen met Christus heerschen. Die personen zullen ook priesters van God en Christus zijn, zie vers 6. Wat kunnen

wij anders verwachten van een tijdperk van duizend jaren, wanneer rechtvaardige koningen en priesters, onder het bestuur van Christus, op aarde zullen leven en regeeren, dan een tijdperk van vrede, geluk en voorspoed? In Openb. 11 : 15 lezen wij: „En de zevende engel heeft gebazuind, en er geschieden groote stemmen in den hemel, zeggende: De koninkrijken der wereld zijn geworden onzes Heeren, en van Zijnen Christus, en Hij zal als Koning heerschen in alle eeuwigheid.” Hier zien wij duidelijk het Koningschap van Christus op aarde voorspeld en een onderwerping van de koninkrijken dezer wereld. Het is geen wonder, dat bij het weerklinken van het bazuingeschal van dezen zevenden engel, de jubelklanken zullen weerklinken van de legerscharen des hemels, als zij zullen vernemen, dat na duizende jaren van jammer en ellende, een tijdperk van vrede komen zal.

Ook de profeten van Israël spraken van dit vrederijk. De profeet Micha zegt in hoofdstuk 4 : 2—5, dat de wet des Heeren van Sion zal uitgaan en Zijn woord uit Jeruzalem. Wij willen hier opmerken, dat het woord des Heeren Zijn wet is, en Zijn wet is Zijn woord. Hij zal dan onder de volken richtén en er zal geen oorlog meer zijn. De zwaarden zullen dan tot spaden en hunnen spiesen tot sikkelen geslagen worden; „het eene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen den krijg niet meer leeren.” Het vierde vers zegt ons, dat er rust en huiselijk genot zijn zal, want „een ieder zal zitten onder zijnen wijnstok en vijgenboom”. Vers vijf zegt zeer duidelijk, dat er vrijheid van geweten zijn zal en een ieder zijn godsdienst zal kunnen uitoefenen zooals hij dit zal verlangen, maar wij, zegt de profeet, „zullen wandelen in den Naam des Heeren, onzes Gods”. O, wat zalig zal het dan zijn, gewisselijk de droomen der dichters en profeten zullen dan bewaarheid worden.

Het kan niet anders, dan dat gedurende zulk een tijdperk, ook kunsten en wetenschappen een hooge vlucht zullen nemen, en op elk gebied nieuwe ontdekkingen en uitvindingen gedaan zullen worden. Dit alles zal aangewend worden ten nutte der menschen en tot verbetering der toestanden. De profeet Jesaja heeft dat duidelijk voorzien, want hij spreekt in hoofdstuk 65 : 17—25 van een nieuwen hemel en een nieuwe aarde, van een rustig en vreedzaam leven, en zelfs zullen de dieren in vrede te zamen zijn. In vers 20 lezen wij: „Van daar zal niet meer wezen een zuigeling van weinige dagen, noch een oud man, die zijne dagen niet zal vervullen; want een jongeling zal sterven, honderd jaren oud zijnde, maar een zondaar, honderd jaren oud zijnde, zal vervloekt worden.” Wij zien hier duidelijk, dat de duur van het menschelijk leven langer zal zijn dan het nu is. Men zal

meer zorg dragen voor de gezondheid, beter met alles bekend zijn en het gevolg zal wezen, dat een hooger ouderdom bereikt zal worden. Het schijnt dat de beproevingstijd van den mensch honderd jaren zijn zal, en gedurende dien tijd blijken kan geven of hij goed wil doen of niet.

Ook spreekt de profeet Zacharia zeer duidelijk over dat vrederijk. In hoofdstuk 14 : 4 lezen wij, dat de Heer Israël ter hulpe zal komen en op den Olijfberg zal staan. In vers 5 wordt ons gezegd, dat de heiligen met Hem zullen zijn. Dan wordt er verder gezegd, dat er zelfs geen duisternis zal wezen. Het kan zeer wel zijn, dat op wetenschappelijk gebied zeer veel vooruitgang gemaakt zal worden, en ten deele zien wij nu reeds deze dingen in beginsel vervuld. Vers 9 zegt ons, dat de Heere Koning over de gansche aarde zijn zal, en dit stemt overeen met de reeds aangehaalde teksten. Ook zullen er groote veranderingen plaats hebben op de oppervlakte der aarde, zie vers 10, heuvelen en bergen zullen verlaagd en dalen verhoogd worden, en aardbevingen en andere werkingen der natuur zullen daartoe medewerken.

Misschien zullen sommigen zeggen, dat deze veranderingen pas plaats zullen hebben na deze duizend jaren, maar Jesaja zegt in hoofdstuk 65 : 20, dat er personen zullen sterven en dit kan niet gezegd worden van den tijd na den oordeelsdag, of zooals men wel eens zegt, in de eeuwigheid. Ook spreekt het reeds aangehaalde hoofdstuk van Zacharia, van straffen welke het deel der ongehoorzamen zullen wezen. Een aandachtig lezen en overdenken van de aangehaalde teksten zal duidelijk doen zien, dat de hier vermelde dingen plaats zullen hebben, voordat de groote en laatste veranderingen zullen plaats hebben, en de zeven tijdperken dezer aarde vervuld zullen zijn.

Na dit vrederijk zal satan weer een kleinen tijd ontbonden worden en dan komt wat men noemt het einde aller dingen, de groote en laatste veranderingen, de laatste opstanding, de groote oordeelsdag, en zal aan een ieder geschieden volgens zijne werken en ieder schepsel Gods zal zijn deel en plaats ontvangen op deze aarde, welke dan onsterfelijk zijn zal, zie Openb. 20 : 22.

Men moet echter niet vergeten, dat de mensch ook gedurende die duizend jaren zijn vrijen wil zal behouden, en deze toestand zal niet met geweld of dwang worden ingevoerd, maar de wereld zal daar eerst rijp voor moeten worden en de menschen gewillig zijn zich te voegen naar hetgeen daartoe noodig is. Ook dan zullen er zooals nu ongehoorzamen zijn en ook dan zullen de ongehoorzamen, juist zooals nu, het loon daarvoor niet ontgaan. Niet door de wijsheid en het verstand der menschen alleen zal

dit alles tot stand komen, maar door den Geest van God en met Zijne hulp en bijstand. Zijn Geest verlicht het verstand der menschen en is steeds inspireerende en onderwijzende.

De avond van den zesden dag, van het zesde tijdperk van duizend jaren, is reeds gekomen en wij kunnen het aanbreken van de dageraad van dien vrededag van duizend jaren reeds aanschouwen. Wel zullen nog vele groote en gewichtige, en ook droevige, gebeurtenissen plaats hebben, maar het vreedrijk zal zeker komen, want de mond des Heeren heeft het gesproken.

AAN ONZE LEZERS IN AMERIKA.

Wij verzoeken onzen lezers in Amerika beleefd maar dringend, dadelijk bij verhuizing het nieuwe adres te willen zenden naar „Redactie „De Ster” Crooswijksche Singel 7B Rotterdam, Nederland.

Ons is van enkele lezers bekend, dat zij verhuisd zijn, maar weten hun adres niet. „De Ster” wordt door ons steeds afgezonden, maar gaat verloren als het juiste adres er niet op vermeld is. Dit is een verlies in tijdschriften en geld voor postzegels, wat bespaard had kunnen worden, door ons in tijd van de verhuizing te verwittigen. Klachten zijn ingekomen, dat „De Ster” niet ontvangen werd, en gewoonlijk hadden die personen ons niets van hun verhuizing doen weten. Het is onbillijk de Zending de extra onkosten te doen dragen voor deze verloren tijdschriften, daar de nalatige personen daarvan de schuld zijn.

Abuizen kunnen plaats hebben, en er kunnen ook wel enkele nummers van „De Ster” verloren gaan, en wij zijn steeds gewillig nieuwe nummers op te zenden als dit gemeld wordt.

Aangezien het zendingswerk steeds uitgebreider wordt, zoo verzoeken wij alles wat op „De Ster” betrekking heeft, te zenden aan „De Redactie „De Ster” Crooswijksche Singel 7B, Rotterdam,” aangezien er anders vertraging of abuizen mogelijk kunnen zijn.

Wij verzoeken onzen lezers ook geregeld voor dit tijdschrift te betalen, daar wij anders „De Ster” niet meer zullen zenden.

Wij verzoeken den lezers in Nederland en elders ook deze wenken ter harte te nemen.

REDACTIE.

AANGEKOMEN.

3 Maart. Ouderling James B. Castleton, van Salt Lake City, Utah. Hem is de Rotterdamsche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

UIT HET LEVEN.

Teleurgesteld kwam hij thuis, want alles was anders uitgekomen als hij gedacht had. Hij was zoo gelukkig, toen hij in aanraking kwam met het Evangelie en gedoopt werd tot vergeving zijner zonden. Onmiddellijk begaf hij zich naar zijne christen vrienden en familie, want ook zij zouden ongetwijfeld gelukkig zijn als zij de blijde tijding zouden vernemen, dat het Evangelie hersteld was en wederom gepredikt werd, dat de ware Kerk des Heeren op aarde was opgericht en de stem van apostelen werd vernomen.

Helaas, welk een teleurstelling! Men lachte soms om zijne beweringen, wat hij heilig beschouwde werd door hen veracht en als onchristelijk en goddeloos verworpen. Men had hem gewaarschuwd voor die verderfelijke leer en aangeraden die Kerk te verlaten. O, hoe duidelijk kon hij zien, dat die menschen verkeerd ingelicht waren omtrent hetgeen hij als waarheid erkende, en hoe eenzijdig zij redeneerden. Neen, hij wist dat die leer als door de Heiligen der laatste Dagen gepredikt, niet goddeloos of onchristelijk was. Hem was geleerd deugdzaam te zijn en een biddend en Godzalig leven te leiden. In den morgen en in den avond boog hij zijne knieën voor den Heere en riep Hem in het gebed aan. Hij was hongerende en dorstende naar kennis en wijsheid van Goddelijke dingen en gevoelde een rustige, kalme vrede in het hart. Hij wist dat hij in oprechtheid des harten God diende, en toch werd hij verworpen en uitgestoten door vrienden en familie die zeggen waarheid lief te hebben.

Ach, hoe pijnlijk was het hem, toen zij het hem tot een verwijt maakten, dat hij vroeger nu eens hier en dan weer daar naar waarheid had gezocht. en men zeide, dat hij nu ook wel weer wat anders zou zoeken. Men begreep niet, dat zijn zoeken was voortgekomen uit een begeerte naar waarheid en niet uit onstandvastigheid. En nu had hij de waarheid gevonden, er was geen begeerte meer naar verandering maar wel een begeerte, om te volharden in hetgeen hij aangenomen had.

Ja, hij was in zijne verwachtingen teleurgesteld geworden, maar niet in zijne verwachtingen in God en in het Evangelie, maar wel in de menschen en in hunne handelingen tegenover het Evangelie en tegenover hem. Door vroegere vrienden was hij verlaten, omdat hij uitkwam voor zijne beginselen.

Hij boog zijne knieën en zeide: „O, Vader, ik word verkeerd beoordeeld en door familie en vrienden bestreden, Gij echter, kent mijn hart en weet, dat ik in oprechtheid voor Uw aangezicht

begeer te wandelen. Help mij te volharden en door daden te toonen, dat hetgeen ik aangenomen heb niet goddeloos of onchristelijk is”.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Het aantal inteekenaren van „De Ster” is weder toegenomen. Br. J. Millard verkreeg er 1, T. E. Caffell 1, J. S. Bennion 2, H. van Braak 1, C. F. Pain 1, Geo. Knight 1, B. Tiemersma 2 en D. H. Cannon 3.

Gedurende de maand Februari werden er in deze Zending 26 personen gedoopt, zijnde 19 personen in de Rotterdamsche, 4 in de Groningsche, 2 in de Luiksche en 1 in de Arnhemsche Conferentie.

Gedurende de maand Februari werden er in deze Zending 28404 traktaatjes en 4223 boeken uitgegeven. Er werden 4601 Evangelie-gesprekken gehouden en 1196 uren besteed aan het verspreiden van traktaatjes en andere lectuur. Er werden 2463 uren besteed aan het bezoeken van vreemdelingen.

Ouderling H. L. Spencer heeft de meeste traktaatjes uitgegeven, zijnde 1221. Ouderling S. Bouwman heeft de meeste uren met het uitgeven van traktaatjes besteed, zijnde 38 uren. Ouderling D. H. Cannon verspreidde de meeste boeken, zijnde 416. Ouderling J. Eggen had het grootste aantal Evangelie-gesprekken, zijnde 142. Ouderling G. Meenderink heeft het grootste aantal uren met het bezoeken van vreemdelingen doorgebracht, zijnde 112.

DE ZENDING IN ANDERE LANDEN.

Volgens het statistiek verslag der Scandinavische Zending, voor de twaalf maanden, eindigende 31 December 1909, zijn er in die Zending gedurende dat jaar 368 personen gedoopt, werden er 48164 Evangelie-gesprekken gehouden, 805976 traktaten en 24310 boeken uitgegeven. Er werden 6118 vergaderingen gehouden. Er zijn aldaar 132 zendelingen werkzaam.

Volgens het statistiek verslag der Zending van de Oostelijke Staten van Amerika, voor de twaalf maanden, eindigende 31 December 1909, zijn er in die Zending gedurende dat jaar 225 personen gedoopt, werden er 135067 Evangelie-gesprekken gehouden, 308779 traktaten en 31286 boeken uitgegeven. Er werden 1617 vergaderingen in lokalen, 1261 wijkvergaderingen en 1116 openlucht-bijeenkomsten gehouden.

HILLEL EN MAIMON.

De wijze Hillel had een leerling, wiens naam was Maimon. De meester verheugde zich zeer over den aanleg van zijn leerling en over zijn goed verstand. Doch weldra vernam hij, dat Maimon te veel op eigen wijsheid vertrouwde en zich ten eenemale onthield van het gebed.

Want de jongeling sprak in zijn hart: „Waartoe te bidden? Heeft de Alwetende onze woorden noodig, om te helpen en te geven? Dan toch ware Hij een menschenkind. Kan menschelijk bidden de raadsbesluiten van den Eeuwige veranderen? Zal de Alwijze ons niet vanzelf schenken hetgeen goed en heilzaam is?” Zoo waren des jongelings gedachten.

Daarover nu was Hillel bekommerd in zijn ziel, en hij nam zich voor den jongeling te onderrichten.

Toen nu Maimon eens bij hem was gekomen, zat Hillel in zijn tuin in de schaduw der palmboomen, peinzend en het hoofd op zijne hand geleund. Toen vroeg Maimon hem en zeide: „Meester, waartoe peinst gij?”

Daarop hief Hillel zijn hoofd op en sprak: „Zie, ik heb een vriend, die van de opbrengst zijns erfs leeft, hetwelk hij tot nu toe met zorgvuldigheid bebouwde, zoodat het hem rijkelijk de moeite vergold. Doch nu heeft hij ploeg en spade ter zijde gezet, hij wil den akker aan zichzelf overlaten. Zoo zal hij arm worden en tot gebrek vervallen”.

„Heeft een geest van moedeloosheid zijn ziel bemachtigd, of is hij krankzinnig geworden?” zoo vroegde de jongeling.

„Geen van beide” — antwoordde Hillel. — „Hij is goed ervaren in goddelijke en menschelijke wijsheid en van een vroom gemoed. Maar hij zegt: de Heer is almachtig, Hij kan daarom mij rijkelijk voedsel geven, zonder dat ik mijn hoofd naar de aarde buige. Hij is liefderijk, zoodat Hij mijn disch zekerlijk rijkelijk zal zegenen en Zijn milde hand voor mij openen. En zulks laat zich niet tegenspreken”.

„Hoe!” — hernam de jongeling — „is dat niet den Heere God, verzoeken? Hebt gij hem dat niet gezegd, mijn meester?”

Toen glimlachte Hillel en sprak: Ik zal het hem zeggen: „Gij, Maimon, gij zijt de vriend van welken ik sprak”.

„Ik?” — zeide de jongeling ontsteld.

Doch de grijsaard antwoordde en sprak: „Verzoekt ook *gij* den Heer niet? Is het gebed minder dan het werk, en de geestelijke gave geringer dan de vrucht des velds? En Hij, die u gebiedt, het hoofd ter aarde te bukken, ter wille van de aardsche

vrucht, is Hij een ander, dan die u beveelt, het hoofd opwaarts te heffen naar den hemel, om den hemelschen zegen te ontvangen?"
O, mijn zoon! wees ootmoedig, geloof en bid!

Bl. B.

ONTSLAGEN.

Ouderling Irvin A. Jackson is eervol van zijne werkzaamheden in deze zending ontslagen. Hij is 8 Sept. 1907 te Rotterdam aangekomen en is sedert dien tijd in de Rotterdamsche, Arnheemsche, wederom in de Rotterdamsche en in de Amsterdamsche Conferentie werkzaam geweest.

ZIET, DE MENSCH.

(Joh. 19 : 5).

Ziet, de Mensch! zoo sprak Pilatus,
Tot de woeste Jodendrom;
't Bloed vloeit uit de geesel-wonden,
't Spotkleed hangt Zijn lend'nen om.

Ziet, de Mensch! geen droeve klachten
Worden uit Zijn mond gehoord;
Maar verheven is Zijn houding,
Meer nog zeggend dan een woord.

Ziet, de Mensch! gekroond met doornen,
En een rietstaf in de hand;
Hooft het hoongelach weerklinken,
Nu Hij is gesteld ten schand'.

Ziet, de Mensch! de Groote Lijder,
Hem, die eens de wereld schiep,
Nu veracht, bespot, geslagen,
Over wien men 't „Kruis Hem!" riep.

Ziet, de Mensch! de Zaligmaker,
Die voor ons dit alles leed;
Geven wij aan Hem ons harte,
Daar Hij zooveel voor ons deed.

W. J. DE B.

OVERLEDEN.

DEURLOO. — Te Nieuw Hellevoet is op 4 Maart overleden zuster Kaatje Deurloo, geboren van der Linden. Zij werd geboren 28 September 1834, te Dreischor gedoopt 28 December 1907 door ouderling O. Olsen en bevestigd door ouderling M. Dalebout.

INHOUD.

De ziel van den mensch	Blz. 81	Aangekomen	Blz. 92
Conferentie-Aankondiging	" 83	Uit het leven	" 93
Het Boek van Mormon	" 84	In ons eigen Zendingsveld	" 94
Correspondentie	" 86	De Zending in andere landen	" 94
Nederlandsche welvaart	" 87	Hillel en Maimon	" 95
Een wetenschappelijk feit	" 88	Ontslagen	" 96
Het Duizendjarig Rijk	" 89	Ziet, de Mensch.	" 96
Aan onze lezers in Amerika	" 92	Overleden	" 96

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.
Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50. Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.